

ærede Taler kunde gennemføre en forhøjet Beskyttelse paa Sukkeret. Man vilde paa det allerbestemteste frabede sig det fra de danske Sukkerfabrikkers Side. Hvad Fremgangen i saa Henseende har betydet her i Landet, viser sig bedst derved, at da den første Sukkerfabrik blev anlagt her i Landet for 20 Aar siden, fabrikeredes der intet Sukker, men trods det, at Tyskland har Eksportpræmie og vor Beskyttelse ikke er saa meget stor paa Sukkeret, ere vi praktisk talt nu saa vidt, at vi saa at sige forsyne Danmark med alt det Sukker, der forbruges her i Landet. Vi ere snart saa vidt, at Fabrikkerne kunne blive nødte til at eksportere, og det er naaet trods den ringe Beskyttelse og trods Eksportpræmierne i Tyskland, og vi se, at de paagældende Egne, som dyrke Sukkerroer, have haft ganske enorme og stigende Indtægter deraf, og skønt de i de senere Aar klage over, at det ikke længere kan slaa til, ser man dog, at de blive ved med at dyrke Sukkerroer, og at der kommer ny Fabrikker, og at der stadig komme ny Arealer under Dyrkning. Det tyder paa, at det kan betale sig. Jeg skal ogsaa erindre om, at det kun er ganske faa Aar siden, at en af Højres egne Repræsentanter her i Tinget erklærede, at han aldrig vilde gaa med til en saadan Forhøjelse af Beskyttelsen for Sukkeret; han fandt det aldeles urimeligt. Det var min ærede Sidemand (Scavenius) Forgænger; han var Repræsentant for Odense, og der dyrkede de Sukker paa Byens Marker og havde deraf en Indtægt af 170 Kr. pr. Td. Land Netto. Dette var jo meget højt. Nu er det naturligvis gaaet noget ned, men faktisk er det, at de blive ved at dyrke Sukker. Jeg har i det mindste den aldeles bestemte Udtalelse fra et Medlem af Direktionen for de danske Sukkerfabrikker, at de vilde bede sig fritagne for en Forhøjelse af den Beskyttelse, de allerede have, thi saa opstod der øjeblikkelig Konkurrence. Det er galt nok for dem, fordi Sukkerproduktion er stegen saa stærkt her i Landet, og bliver den ved at udvikle sig, som den har gjort i de sidste Aar; ville vi snart naa til, at de foruden Beskyttelse komme og forlange Eksportpræmier, og saa have vi den samme Historie som i Tyskland, saa have vi Svikmøllen i Gang. Jeg slutter mig derfor fuldt ud til de Udtalelser, der faldt fra Flertallets Ordfører her i Salen om Toldloven, og haaber aldrig, der skal blive gennemført en Toldlov her, der vil forhøje Beskyttelsen for Industrien her i Landet; den vil kun tage Skade deraf, og jeg tror, at vi

kunne være tilfredse med den, som den arbejder nu.

Og naar det ærede Medlem endelig udtalte, at Snedkerindustrien gaar tilbage her i Landet, saa er det muligt, men alle Udstillinger her i Landet vise, i hvor høj Grad netop denne Industri er gaaet frem i Udvikling og Dygtighed, saaledes at den fuldt ud og paa mange Omraader kan tage Konkurrencen op med Udlandet, og hvis vi ikke kunne faa en større Eksport paa det Omraade, saa er det naturligvis, fordi Livet her i Landet paa saa mange Omraader fordyres og vanskeliggøres netop gennem al den Protektion, som hviler paa de sidestillede Erhvervsgrene.

Ordføreren (Køedt): Maa jeg endnu en Gang komme tilbage til dette Mel og dette Fodtøjsspørgsmaal. Jeg mener, at naar en Mand slaar fast, at et Indkøb for 10 Millioner Kr. Mel fra Udlandet bliver et nationalt Tab paa 20 Millioner, saa maa akkurat det samme gælde for Fodtøjet. Naar vi deraf indføre for 2 Millioner Kr., maa det efter hans Beregning blive et nationalt Tab af 4 Millioner Kr. Jeg synes, at der er en god Ideassociation i de to Ting.

Naar det ærede Medlem fra Fredensborg (J. Hage) tog Ordet, tror jeg, at det skyldes en nobel Tilbøjelighed hos ham til at forsvare en fraværende, men jeg savnede en Del af den Logik, som jeg ofte tidligere har haft Lejlighed til at beundre hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde: hvis den fraværendes Tal var rigtige. Ja, men det skulde jo først bevises. Der foreligger hidtil ikke noget som helst Bevis for, at de ere rigtige. Værdien af det indførte Skotj var 2,400,000, og min Modstander paastaar, at Værdien af det i Inlandet tilvirkede Fodtøj skulde være 4,800,000 Kr., vel at mærke, baseret paa det af ham anførte Tal af 4,000 Par om Dagen, medens min Kilde angiver en Produktion af 10,000 Par om Dagen. Naar man formindsker Kvantiteten til mindre end det halve, og formindsker Værdien til mindre end det halve, saa kan man let faa Procentsatserne højere, det er en meget simpel Sag. Hvis den fraværende havde taget endnu mindre Tal for Kvantiteten, vilde han ogsaa have faaet tilsvarende endnu mindre Tal for Værdien. Jeg har anført dette, fordi jeg mener, at det er nødvendigt, at det ærede Medlem fremskaffer Beviser for Rigtigheden af sin Modstanders Tal, før han dømmer om, hvor Fejlen ligger, og hvor det rette ligger.